

[Chr. Christensen]

kassen, som vi får. Dette ønske blev fulgt op med spørgsmål i Nordisk Råd igen i år. Det gælder om at søge viden på mange områder for at få belyst problemerne. Indtægterne er jo ikke svære at gøre op. Hver gang der drikkes en øl, et glas vin eller spiritus, får staten en afgift; vi ved, det i øjeblikket beløber sig til op imod 4 mia kr. om året. Det er straks meget mere usikkert, hvad det koster samfundet, at danskerne nu drikker mere end nogen sinde tidligere.

De sidste afgiftsforhøjelser på spiritus har jo bremset stigningen i forbruget noget, men forbruget er alligevel stadig væk ca. 4 gange større, end det var for 20 år siden.

Vi erkender blankt, at det ikke er alt, der kan gøres præcist op – det ved vi – men det må være muligt at skabe et rimeligt overblik over visse områder. Vi kunne se på, hvor mange sygedage vi har på vore sygehuse på grund af alkoholmisbrug, og hvad det koster. Man kunne opgøre de skader, der sker på materiel og mennesker på vore landeveje på grund af spirituskørsel. Vi kunne se på den tabte arbejdsfortjeneste og den nedsatte produktion med deraf følgende mindre eksport. Det er også meget væsentligt at se på det, som fru Inge Krogh var inde på, spørgsmålet om de hjernesker, vi i dag ved sker hos unge mennesker, og hvad det koster i det lange løb.

Det, det ikke er let at sætte tal på, er de menneskelige problemer, som alkoholmisbruget medfører. Spiritus kan hurtigt knække et menneske, for en lille én bliver ofte til en stor, måske mange store. Det går ud over personens helbred, familieliv, arbejde og hele tilværelse. Det må belyses i hele dets omfang, og derefter kan man danne sig et skøn over, hvad de menneskelige og de økonomiske tab er i forbindelse dermed. Det er eksempelvis opløsning af mange hjem, det er børns svage livsstart fra alkoholramte hjem. Her er de menneskelige skader jo helt fremtrædende. Men også på disse områder påføres samfundet direkte udgifter, bl. a. til de institutioner, der må tage sig af børn netop fra disse alkoholramte hjem.

Vi ønsker igennem vores forslag at være med til at bekæmpe alkoholmisbrugets frygtelige virkninger; det er baggrunden for vort forslag. Derfor er jeg selvfølgelig ked af, at indenrigsministeren afviser forslaget, selv om vi fik en nøgtern beskrivelse af de problemer,

der kan være. Indenrigsministeren stillede spørgsmålet, om vi kan afskaffe alkoholen, hvis udgifterne viser sig at være for store. Det kan vi jo diskutere. Det tror jeg nu ikke vi kan sådan lige i første omgang.

Men det, vi gerne vil have fat på her, er også den, synes jeg, dobbeltmoral, vi har mærket i vort samfund i forbindelse med disse afgifter på spiritus. Vi har jo mærket det, hver gang vi talte om, at vi skulle have afgifter hjem og kunne tænke os at forøge afgiften på spiritus. Så kom frygten straks hos visse mennesker for, at forbruget ville gå så langt ned, at det gik ud over de penge, der skulle ind i kassen. Man ville altså gerne være med til at bekæmpe alkoholmisbruget, men det er, som om man egentlig blot vil sætte en vis grænse, for at vi ikke taber for meget provenu.

Her er vi jo netop inde på det meget alvorlige, at det er et spørgsmål om holdning. Det er netop holdningen, vi gerne vil have påvirket derigennem, at mennesker får lov at se de kolde, nøgterne tal og de uhyggelige menneskelige perspektiver, som kan komme frem igennem en sådan undersøgelse. Jeg tror ikke, at holdningen vil være upåvirket af de enorme farer og de udgifter, en sådan undersøgelse ville afsløre.

Fru Tove Frederiksen afviste forslaget, fordi der var tale om forhold, der ikke kunne gøres op i penge. Som jeg lige har sagt her, erkender vi, at der er disse vanskeligheder, men som sagt tror vi altså også, at der er områder, der kan gøres op, og som det vil være uhyre virkningsfuldt at få lov til at vurdere.

Tak til hr. Knud Lind for positiv forståelse. Alkoholproblemet, sagde hr. Knud Lind, har sin rod i den opløste kernefamilie. Jeg er fuldstændig enig i denne betragtning. Men så må vi jo støtte kernefamilien, og dér hænger der i mit hoved en udtalelse fra forleden dag under en redegørelsesdebat angående den hjemmearbejdende ægtefælles betydning om, at vi ikke kan få råd til familiemæssige initiativer, før betalingsbalanceunderskuddet er rettet op. Det kan jo have lange udsigter. Der må vi nok være meget nøgterne og sige, at vi må gå andre veje.

Fru Mette Madsen vendte sig mod udtalelser om, at det er bedre at drikke end at gå på stoffer; jeg er fuldstændig enig i denne vurdering. Hun spurgte også, om vi ikke skal